

Щомъ мръкнѫ, инструмента бѣше насоченъ къмъ онъзи точка на небе-то, дѣто бѣше намѣрена планета-та. Азъ завзехъ мѣсто-то си при дирилка-та, т. е. при малкыя телескопъ, кой-то е закрѣпенъ у голѣмия, а помощника ми са расположи прѣдъ голѣмия инструментъ.

Като си турихъ око-то на дирилка-та, видѣхъ четыре звѣзды отъ осма величина въ поле-то му. Една-та отъ тѣхъ докарахъ въ поле-то на голѣмия телескопъ и, като я разгледа внимателно, помощника ми остави я на страна. Втора звѣзда сѫщо тѣй са разгледа и са отхвърли. Но едвамъ докарахъ третя-та звѣзда, коя-то бѣше и по-малка и по-бѣла отъ всички други, въ срѣда-та на голѣмия телескопъ, и помощника ми извика: «Ето я! Тъзи е планета-та! Съ такъзи тѣркалисъ, свѣтливъ и прѣкрасенъ дискъ както Юпитерова!» Дѣйствително, тъзи бѣше планета-та, коя-то мѣташе къмъ нась своя-та свѣтлина отъ огромно-то разстояние, кое-то надминува 3,000.000,000 мили, и се тѣй ясна и отлична, що то въ нѣколко минути діаметра ѹ са измѣри и величина-та ѹ са исчисли.

Азъ нѣмамъ намѣреніе да разглеждамъ критически исторія-та на това чудно открытие; обаче има нѣколко фактове тѣй забѣлѣжителни, що то невѣзможно е да ги премълчимъ. Щомъ планета-та быде открыта въ Берлинъ, отъ сѫща-та минута захванахъ да я наблюдаватъ съ най-добры-тѣ инструменты на свѣта, съ цѣль да опредѣлятъ до колко точно теорія-та е назначила елементы-тѣ на пейна-та орбита. Поради необыкновено бавно-то ѹ движение, твърдѣ важно бѣло да са намѣри, ако е възможно, пѣкое отколѣшно наблюденіе, направено отъ нѣкой астрономъ, кой-то може да е забѣлѣжилъ мѣсто-то на планета-та въ своя каталогъ като неподвижна звѣзда. Адамъ прѣвъ наченъ да исчислива елементы-тѣ на орбита-та на нова-та планета на основаніе на дѣйствителни-тѣ наблюденія. Той са послѣдовали отъ много други астрономы, между тѣхъ и Г. Йокеръ, на Вашингтонска-та обсерваторія въ Съединенъ-тѣ Шааты.

Като получилъ една приблизителна орбита Г. Йокеръ исчислилъ преминалъ-тѣ положенія на планета-та повече отъ прѣди петдесетъ години и разгледалъ каталогы-тѣ, съ надѣждъ да я намѣри въ нѣкой отъ тѣхъ записана въ число-то на неподвижны-тѣ звѣзды. Между новы-тѣ каталогы не са открыто нищо; но като разгледалъ Лаландова каталогъ, той намерилъ едно наблюденіе върху една звѣзда отъ осма-та величина, направено 10-ый Маія 1795 г.; тъзи звѣзда са намѣрвала толкози близо до мѣсто-то, кое-то неговы-тѣ исчисления назначили за планета-та въ него време, що то той помислилъ, че тъзи звѣзда трѣба да е била новооткрыта-та планета. Ако това заключеніе е справедливо, то телескопъ-тѣ, като са насочи къмъ мѣсто-то, кое-то завземала звѣзда-та, ще го намѣри праздно; защо-то планетно-то движение на тъзи звѣзда бы я отмѣстило много надалечь отъ онъзи точка, коя-то тя е завземала повече отъ петдесетъ години назадъ. Като направили опыта, не намѣрили никаква звѣзда; това напълно доказвало, че Йокеръ дѣйствително намѣрилъ едно наблюденіе върху нова-та планета, кое-то показвало положеніе-то ѹ въ 1795 год. Но поради голѣма-та разница между периода, исчисленный отъ Леверье и този, кой-то бѣль полученъ на основаніе на това наблюденіе върху нова-та планета, Нептуна, открытие-то на Йокера бѣло прѣто отъ най-напрѣдъ съ недовѣrie. Още